

Οι Τέκτονες του μέλλοντος

Ο Τεκτονισμός είναι κάτι περισσότερο από μια αδελφότητα. Είναι ένας τρόπος ζωής που εμπνέει τα μέλη του να αναζητούν γνώση, να εξασκούν αρετή και να υπηρετούν την ανθρωπότητα. Έχοντας μια μακρά και πλούσια ιστορία εξελίχθηκε μέσα στους αιώνες ανταποκρινόμενος στις αλλαγές και τις ανάγκες των καιρών. Έχει υιοθετήσει στοιχεία και επιρροές από διάφορες θρησκείες, φιλοσοφίες, μυστικές παραδόσεις και κοσμοθεωρίες. Έχει δημιουργήσει ένα πλούσιο και πολύπλοκο σύστημα συμβόλων και τελετουργιών. Έχει επηρεάσει κι επηρεαστεί από την πολιτική, την κοινωνία, την τέχνη και τις επιστήμες. Έχει αντέξει στη δίωξη, στην αντίθεση, στην παραπλάνηση και στην παρακμή.

Τι είδους Τέκτονες χρειαζόμαστε στο μέλλον; Τι είδους ποιότητες πρέπει να έχουν; Πώς πρέπει να ζουν και να δρουν σ' ένα μεταβαλλόμενο τοπίο; Αυτό που προτείνω είναι το να γίνουν/αναπτύξουν όλα εκείνα που τείνουν να εξαλειφθούν ήδη στον παρόντα χρόνο (και που αναρωτιέμαι αν επικράτησαν και σε κάποιον παρελθόντα).

Καταρχάς οφείλουν να είναι δημιουργικοί. Να έχουν την ικανότητα να παράγουν νέες και πρωτότυπες ιδέες, λύσεις, προϊόντα ή τέχνες. Ένας δημιουργικός άνθρωπος είναι αυτός που έχει φαντασία, περιέργεια, ευελιξία και ανοιχτομυαλοσύνη. Αυτός που μπορεί να συνδυάσει και να μετασχηματίσει τις υπάρχουσες γνώσεις και πληροφορίες σε κάτι νέο και χρήσιμο.

Ζούμε σε έναν κόσμο του οποίου το αύριο, όπως διαφαίνεται, θα βρίθει προβλημάτων και ταυτόχρονα θα στερείται ευκαιριών. Σ' έναν τέτοιο κόσμο, η δημιουργικότητα δε θα είναι απλά ένα επιπλέον εφόδιο, αλλά ένα εργαλείο επιβίωσης. Για να αναπτύξουμε αυτή την ικανότητα, οι Τέκτονες θα πρέπει να έχουμε μία αδιάκοπη και πλούσια εισροή πληροφοριών, να διαβάζουμε, μαθαίνουμε, εξερευνούμε και να ανταλλάσσουμε ιδέες. Να έχουμε μία ενεργή και παιχνιδιάρικη φαντασία, να οραματιζόμαστε, πειραματιζόμαστε, εφευρίσκουμε. Να έχουμε μία ανοιχτή και ευέλικτη σκέψη, να αποδεχόμαστε τη διαφορετικότητα, την αβεβαιότητα και την αλλαγή.

Και καθώς όλα βαίνουν αβέβαια μια μεγάλη πρόκληση για τους Τέκτονες του μέλλοντος θα είναι το να είναι και να παραμένουν ακέρατοι. Δηλαδή, να δείχνουν ευθύτητα, ειλικρίνεια και συνέπεια στις πράξεις και τις απόψεις τους. Ένας άνθρωπος που έχει ακεραιότητα δεν κάνει συμβιβασμούς με τη συνείδησή του, δεν υποκύπτει στις πιέσεις και τους πειρασμούς, δεν αλλάζει γνώμη ανάλογα με τα συμφέροντά του και δεν προδίδει τους σκοπούς και τις αξίες του.

Η ακεραιότητα είναι μία πολύτιμη και ομολογουμένως σπάνια ιδιότητα. Σε μία κοινωνία γεμάτη από ψέματα, υποκρισία, δόλο, και αδικία, είναι και θα γίνεται ολοένα και δυσκολότερο το να την διατηρούμε. Ο μελλοντικός Τέκτονας θα παρατηρεί, ότι

άλλοι επωφελούνται από τη διαφθορά, όταν ο ίδιος θα βρίσκει εμπόδια και αντίσταση στους στόχους του.

Πώς θα τα καταφέρουμε να μείνουμε ακέραιοι σε αυτές τις συνθήκες; Έχοντας μία ισχυρή και σταθερή εσωτερική πυξίδα, γνωρίζοντας ποιοι είμαστε και τί θέλουμε να κάνουμε με τη ζωή μας. Όταν έχουμε υψηλές απαιτήσεις από τον εαυτό μας και σεβασμό για τους άλλους. Όταν αντιμετωπίζουμε τις δυσκολίες και τις προκλήσεις με αποφασιστικότητα. Όταν ενεργούμε με ειλικρίνεια και τιμή σε όλες τις σχέσεις μας.

Η ακεραιότητα οδηγεί στην ηθική. Εδώ ας ανοίξουμε μια παρένθεση. Η ηθική είναι ως έννοια αρκετά αφηρημένη καθώς εμπλέκονται διάφοροι παράγοντες όπως η προσωπικότητα, το περιβάλλον, οι προκλήσεις, οι επιδράσεις, η συνέπεια των επιλογών κλπ. Γι' αυτό άλλωστε αποτελεί κλάδο της Φιλοσοφίας. Εν προκειμένω την ηθική ας την ερμηνεύσουμε τεκτονικά. Δηλαδή ως κώδικα αξιών.

Ένας ηθικός άνθρωπος έχει σαφή και ισχυρή αξιακή ταυτότητα. Έχει αυτοσεβασμό, δεν φοβάται να εκφράσει και να υπερασπίσει τη γνώμη και τη θέση του. Συμβάλλει στη δημιουργία και τη συμμόρφωση με ένα σύστημα αρχών που είναι συμβατό με τη φύση και τους σκοπούς του ανθρώπου. Για μας ως Τέκτονες, πάντα ήταν και θα αποτελεί ακόμα μεγαλύτερη πρόκληση στο μέλλον το να είμαστε συνεχώς άγρυπνοι, ευαισθητοποιημένοι και κριτικοί με τους εαυτούς μας και με τους άλλους. Να λαμβάνουμε υπόψη τις συνέπειες των πράξεων μας. Να ακολουθούμε τη συνείδησή μας και να είμαστε ειλικρινείς, δίκαιοι, αλληλέγγυοι. Να αγωνιζόμαστε για τη βελτίωση των συνθηκών ζωής και για τη διάδοση των ιδεών που σέβονται την αξιοπρέπεια, την ελευθερία και την ευτυχία όλων των ανθρώπων.

Η ηθική απαιτεί δύναμη. Μία ιδιότητα που σημαίνει την ικανότητα να αντιμετωπίζουμε τις δυσκολίες και τις προκλήσεις της ζωής με θάρρος, αυτοπεποίθηση και αυτοσεβασμό. Ένας δυνατός άνθρωπος είναι αυτός που έχει μία θετική και ρεαλιστική στάση απέναντι στον εαυτό του και στους άλλους. Που μπορεί να ξεπεράσει τους φόβους και τις ανασφάλειές του, να εκφράσει τα συναισθήματά και τις ανάγκες του, να υπερασπιστεί τα δικαιώματά του.

Κινούμαστε κάτω από ένα καθεστώς ανατροπών, ανασφαλειών και πιέσεων. Τα εμπόδια και οι απογοητεύσεις δείχνει πως θα είναι η νέα κανονικότητα. Οι Τέκτονες έχουμε χρέος να εκπαιδευόμαστε στη διαρκή αυτό-ενδυνάμωση. Γνωρίζοντας τις δυνάμεις και τις αδυναμίες μας. Έχοντας αυτοδιάθεση και αυτοέλεγχο. Θέτοντας ρεαλιστικούς και εφικτούς στόχους και προγραμματίζοντας και εφαρμόζοντας συγκεκριμένες ενέργειες. Μπορώντας να παρέχουμε αυτοβοήθεια και αυτό-υποστήριξη. Αναζητώντας και βρίσκοντας πόρους και συνοδοιπόρους για να αντιμετωπίσουμε τις δυσκολίες και τις προκλήσεις.

Δύναμη φυσικά είναι και η γνώση. Στον κόσμο όμως της κατακερματισμένης και συχνά παραπλανητικής ή ψευδούς πληροφόρησης θα απαιτείται ουσιαστικά σοφία. Επεξεργασία δηλαδή της πληροφορίας και κατανόηση και φρόνιμη εφαρμογή της

γνώσης. Η σοφία θα μας βοηθήσει να πάρουμε κρίσιμες και σωστές αποφάσεις, να βελτιώσουμε τη ζωή και τον κόσμο μας, να έρθουμε πιο κοντά στην Αλήθεια.

Γι' αυτό, οφείλουμε να έχουμε μία αδιάκοπη και κριτική αναζήτηση μάθησης, να διαβάζουμε, να ρωτάμε και να αξιολογούμε. Να έχουμε αυτογνωσία, να επιδιώκουμε αυτό-βελτίωση, να έχουμε συναίσθηση των προτερημάτων και των ελαττωμάτων μας, να προσπαθούμε να εξελιχθούμε και να ωριμάσουμε. Να είμαστε συγκροτημένοι και όταν απαιτείται συκρατημένοι. Να αποδεχόμαστε την άγνοια και τα λάθη μας, να ακούμε και να σεβόμαστε τις διαφορετικές απόψεις.

Ο σοφός Τέκτονας θα είναι εκείνος που θα έχει μία σφαιρική και βαθιά οπτική του κόσμου και των πραγμάτων. Που θα μπορεί να διακρίνει το αληθές από το ψευδές, το καλό από το κακό, το σημαντικό από το ασήμαντο. Εκείνος που θα μπορεί να λύνει προβλήματα, να δίνει συμβουλές, να προσφέρει γνώση και να εμπνέει άλλους.

Κι αφού είναι όπως λένε «η κόλλα του ίδιου του Σύμπαντος» πως θα μπορούσε ο Τέκτονας να προχωρήσει μπροστά χωρίς αγάπη; «Εισπνέουμε» μίσος, φόβο, αδιαφορία και αποξένωση. Είναι πολύ δύσκολο να βρούμε και να δώσουμε αγάπη όταν οι άλλοι μοιάζουν εχθροί, απειλές ή ανταγωνιστές. Όταν βρίσκουμε εμπόδια και πόνο στις σχέσεις μας. Όταν νιώθουμε μόνοι και αβοήθητοι. Είναι δυνατό ή ακόμα και σκόπιμο να θέλουμε να αγαπάμε εν μέσω τοξικότητας;

Οι Τέκτονες διαχρονικά γνωρίζουμε και έχουμε χρέος να μεταλαμπαδεύσουμε στους μέλλοντες αδελφούς μας πως η αγάπη δεν είναι απλά μια ηθική αξία αλλά μια ανθρώπινη ανάγκη. Όταν αγαπάμε, επιδεικνύουμε σεβασμό, ευγένεια, κατανόηση και συμπόνια προς «εαυτούς και αλλήλους». Δίνουμε νόημα και σκοπό στη ζωή μας, υπερβαίνουμε τον εγωισμό και την αδιαφορία.

Η ζωή μας επιστρέφει την αγάπη που δίνουμε με πολλούς τρόπους. Μπορεί να είναι μέσω των σχέσεων που δημιουργούμε και διατηρούμε, μέσω των γνώσεων που αποκτούμε και μοιραζόμαστε, μέσω των ιδεών που υποστηρίζουμε και υλοποιούμε, μέσω των αξιών που υπηρετούμε και προάγουμε. Η ζωή είναι γεμάτη αγάπη, αρκεί να τη συνειδητοποιήσουμε και να τη δικαιώσουμε.

Για να συνοψίσω, η αγάπη είναι η υψηλότερη μορφή ύπαρξης. Δίχως αγάπη, δεν υπάρχει ζωή.

Είθε οι Τέκτονες του μέλλοντος να είναι έμπιστοι και ανιδιοτελείς. Φιλικόι και βοηθητικοί με όσους χρειάζονται. Γενναιόδωροι, αλτρουϊστές και συμπολεμιστές με όσους αγωνίζονται. Συμπνευτικοί, με κατανόηση και συγχώρεση με όσους πληγώθηκαν. Υπεύθυνοι και προσεκτικοί με τη φύση και τα ζώα. Προστάτες και φροντιστές του περιβάλλοντος και των πόρων.

Να είναι πρωτοπόροι, πρωτότυποι και αυθεντικοί.

Υ.Γ. Προφανώς όσο κι αν οραματίζομαι όλα τα παραπάνω, πιστεύω πως δεν είναι παρά μια «ωραία ιστορία», που θα την ακούσετε εθιμοτυπικά, θα την καταγράψετε ως ουτοπική έκθεση ιδεών δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και θα πάτε παρακάτω.

Η εμπειρία και η παρατήρηση μου στις δεκαετίες που βρίσκομαι τον Τεκτονισμό είναι, πως όπως όλη η ελληνική κοινωνία, έχει μια κρίσιμη μάζα που απαρτίζεται από καιροσκόπους, άδικους, αχάριστους, χασομέρηδες, κενούς, ημιμαθείς, δογματικούς, στενόμυαλους, ψεύτικους, χειριστικούς, ευθυνόφοβους, εγωπαθείς και εγωκεντρικούς ανθρώπους. Κι αν εξαιρώ τους παρόντες, σίγουρα ΔΕΝ εξαιρώ τον εαυτό μου.

Οι μέλλοντες τέκτονες θα είναι όπως όλοι οι μέλλοντες συμπατριώτες μας, που εκπαιδεύονται από τους παρόντες, δηλαδή εμάς.

Στ. Χαμηλοθώρης, 32ο